

ในกาลนั้น อ. พระราชาผู้เป็นใหญ่ในพระนครชี้อว่าพาราณสี ทรงพิจารณาอยู่ ว่า “อ. โทษ อะไร ๆ (ในกรwm ท.) มีกิจกรรมเป็นต้น ของเรามีอยู่ หรือหนอแล” ดังนี้ “ไม่ทรงเห็นแล้ว ซึ่งกรรม อะไรฯ อันไม่เป็นเหตุพ่อพระทัยของพระองค์ ทรงคำริแล้ว ว่า “ซื้อ อ. โทษ ของตน ย้อมไม่ปราภู แก่ตน ย้อมปราภู (แก่นชน ท.) เหล่าอื่น, (อ. เราก็ถือเอารอบ (ซึ่งความเป็นไปทั้ง) (แห่งชน ท.) ผู้อยู่ในพระนคร” ดังนี้ เสด็จจากแล้ว ด้วยเศวัต្រ ฯ ไม่รู้แล้ว ในเวลาเย็น (ทรงคำริแล้ว) ว่า “ซื้อ อ. การเจรจาด้วยว่าจะเป็นเครื่องกล่าว ของมนุษย์ผู้แห่งบริโภคแล้ว ซึ่งอาหารอันตนพึงกินในเวลาเย็น ท. เป็นสภาพปีประการต่าง ๆ ย้อมเป็น, ถ้าว่า อ. เรากับบุคคล) ให้กระทำอยู่ ซึ่งความเป็นแห่งพระราชา โดยอุบາຍอันไม่เป็นธรรมไชร์, (อ. มนุษย์ ท.) จักกล่าว ว่า ‘(อ. เรากับ) เป็นผู้อันพระราชาผู้ตั้งอยู่แล้วในอุบາຍอันไม่เป็นธรรม ผู้เลวาราม เบี้ยดเบี้ยนแล้ว (ด้วยกรรม ท.) มีอาชญาและผลเป็นต้น ย้อมเป็น’ ดังนี้ ถ้าว่า (อ. เรากับ) (ยังบุคคล) ให้กระทำอยู่ (ซึ่งความเป็นแห่งพระราชา) โดยธรรมไชร์, (อ. มนุษย์ ท.) กล่าวแล้ว (ซึ่งคำ ท.) มีคำ ว่า ‘อ. พระราชาของเรา ท. เป็นผู้มีพระชนมายุยืน จนเป็น’ ดังนี้เป็นต้น จักกล่าว ซึ่งคุณ ของเรา” ดังนี้ เสด็จเที่ยวไปแล้ว ตามแนวแห่งฝ่า คงเรือน ท เมลานั้น เหล่านั้นฯ

ໃຫຍ່ ໂດຍ ອຸມມຸງຄ ໂຈຣາ ທົວນຸ່ນ ເຄຫານໍ ອັນຕເຣ ອຸມມຸງຄ ກົງທຸກນິຕ ເອກອຸມມຸງເຄນາ ເຖວ ເຄຫານ ປວິສນຕຸຖາຍ ໃນຂະນະ ນັ້ນ ວ. ໂຈຣູ້ຊຸດຊື່ອຸມໂມງຄ ທ. ຍ່ອມທຳລາຍ ຜົ່ງອຸມໂມງຄ ໃນຮະຫວ່າງ ແຕ່ເຮືອນ ທ. ສອງ ເພື່ອປະໂໄຍ້ຫຼັນແກ່ການເຫັນໄປສ່ເຮືອນ ທ. ສອງ ໂດຍອຸມໂມງຄ ເດີຍວັກນຸ່ນທີ່ຢາ ໃນ

ราช เต ทิสวา เศหุจลักษย อภิญาลี ๑

อ. พระราชา ทอตพระเนตรเทียนแล้ว (ซึ่งเจร. ท.) เหล่านั้น ได้ประทับยืนอยู่แล้ว ในงานแห่งเรือน ฯ

ເຕັ້ນ ອຸມຸມງົດ ກິນູທິຕົວາ ເຄີ່ມ ປວິລິຕົວາ ກະຫຼາກໜໍ່ ໂອໂລກນກາເລ ມານໂໄ ປຸພຸຊົມິຕົວາ ຕຳ ມານຕຳ ສັບສາຍນຸໂຕ
“ຂໍ້ເງຸສີ ຂໍ້ເງຸສີ, ກີກາຮຽນ ຂໍ້ເງຸສີ; ອໜໍປີ ຕຳ ທ່ານມີ ທ່ານມີເຕີ ອາຫ ໃນ

ວ. ມານພ ຕິ່ນແລ້ວ ເນື້ອສາຍຍໍ ຜຶ້ມນັດ ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ ວ່າ “(ວ. ທ່ານ) ຍ່ອມພຍາຍາມ, (ວ. ທ່ານ) ຍ່ອມພຍາຍາມ, (ວ. ທ່ານ) ຍ່ອມພຍາຍາມ ເພຣະເທດອະໄຣ, ແມ່ ວ. ຮູ້ອູ່ຢູ່, (ວ. ວາ) ຮູ້ອູ່ຢູ່ (ຝຶ່ງເທິງ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ໃນກາລເປັນທີ່ທໍາລາຍ ຜຶ້ມໂມງຄ ແລ້ວຈຶ່ງ ເຂົ້າໄປ ສຸຮັບອັນ ແລ້ວຈຶ່ງແລດູ ຜຶ້ກຳນົດທະ ທ. (ແທ່ງໂຈຣ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ຂ.

ເຕີ ຕຳ ສຸດວາ “ອົມືນາ ກິຮມ່າ ປາຕາ, ອິທານີ ໂນ ນາເສລສຕິຕີ ນິວຕຸວາຕຸວານີປີ ຈະຖະຕຸວາ ກີຕາ
ສມຸຂສມຸຂງຈາເນເວ ປລາຍືສຸ ၇

(อ. โจร ท.) เหล่านั้น พังเหลว (ชื่นมนต์) นั้น (กล่าวแล้ว) ว่า “ได้ยินว่า (อ. เร瓦 ท.) เป็นผู้ (อัมมาณพ) นี้รู้แล้ว ย่อมเป็น,
(อ. มาณพ นี) ยังเรา ท. จักให้ชีบหาย ในกาลนี้” ดังนี้ ทึ้งแล้ว แมซึ่งผ้าอันตนนุ่งแล้ว ท. กลัวแล้ว หนีไปแล้ว โดยที่มี
หน้าพร้อมและมีหน้าพร้อมนั่นเที่ยง ๆ

ราชा ເຕ ປລາຍນຸເຕ ທີ່ສ່ວາ ອິຕຣສສ ຈ ມນຸຕໍ່ ສະຫວາຍນຸຕສສ ສຖຸທີ່ ສູຕວາ ນາຄຣານໍ ປຣົຄຄະຫຼືຕວາ ນິເວສນໍ ປກວິສີ; ວິວາຕາຍ ປນ ຮຕຸຕິຍາ ປາໂຕວ ເກຳ ບຸຮີສີ ປກໄໂກລືຕວາ ອາຫ “ຄຈຸນ ກເນ ອສຸກວິດີຢັ້ງ ອສຸກສົມ໌ ນຳ ເຕເ ອຸມມຸງໂດ ກິນຸໂນ, ຕຕູກ ຕກກລືລໂຕ ສີປຸປັງ ອຸດຄະຫຼືຕວາ ອາຄຕມາணໂວ ອຕົກີ; ຕ ອາແທີຕີ ພ

อ. พระราชา หอดพระเนตรเห็นแล้ว (ซึ่งเจร. ท.) เหล่านั้น ผู้หนึ่งปีปอยู่ (ด้วย) ทรงสดับแล้ว ซึ่งเสียง (ของมาṇḍp) อกนี้ ผู้สาวาดยาอยู่ ซึ่งมันต์ด้วย ทรงถือเอกสารอوبแล้ว (ซึ่งความเป็นไปทั่ว) (แห่งชน ท.) ผู้อยู่ในพระนคร ได้เสด็จเข้าไปแล้ว สุ่มระนิเวศน์ ก็ ครั้นเมื่อราตรี สว่างแล้ว, (อ. พระราชา) ทรงเรียกมาแล้ว ซึ่งบุรุษ คนหนึ่ง แต่เข้าเที่ยว ตรัสรแล้ว ว่า “ແນະພนาย (อ. เจ้า) จงไป, อ. อุ่มงค์ ในเรือน ชื่อโน้น ในถานโน้น (อันเจร. ท.) ทำลายแล้ว, อ. มาṇḍp ผู้เรียนเอา ซึ่งคิลปะ จากเมืองตากสิน แล้วจึงมาแล้ว มีอยู่ (ในเรือน) นั้น, (อ. เจ้า) จงนำมาน (ซึ่งมาṇḍp) นั้น” ดังนี้ ฯ

ໂສ ດນຕາວ “ຮາຈາ ຕໍ່ ປກໂກສະຕິຕີ ວຕາວ ມາຜນວ່າ ອາແນລື ໃຫຍ້

(อ. บุรุษ) นั่น ไปแล้ว กล่าวแล้ว ว่า “อ. พระราชา ย้อมรับสั่งหา ซึ่งท่าน” ดังนี้ นำมาแล้ว ซึ่งมาณพ ฯ

ອັນ ນໍ ຮາຊາ ອາຂ (P86) “ຕຸກໍ ຕາຕ ຕາກົລິລໂຕ ສີປັປີ ອຸດຸຜົນທິຕຸວາ ອາດຕມານໂວຕີ ແ

ครั้งนั้น อ. พระราชา ตรัสแล้ว (กະມານພ) นั้น ว่า “ดูก่อนพ่อ อ. เขอ เป็นມານພຸ້ເຮືອນເວາ ซึ่ງຄິລປະ ແລວຈຶ່ງມາແລວ ຈາກເມືອງຕັກສີໄລ (ຢ່ອມນັ້ນ) (ຫົວ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ฯ

“ຄວາມ ເທວະຕີ ຈາກ

(อ. มาโนน พันธุ์ กราบกุลแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้สมมติไทย พระเจ้าฯ, (อ. อย่างนั้น)” ดังนี้ ๆ

“ออมหากำปี ๓ สิบปี เทหีติ ฯ

(อ. พระราชา ตรัสแล้ว) ว่า “(อ. เธอ) จงให้ ซึ่งคิลปะ นั้น แม้แก่เรา ท.” ดังนี้ ฯ

“ສາງ ເຫວ ສມາສເນ ນິລື້ທິຕວາ ດນກາຕີ ໣

(อ. มาณพ กราบทูลแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้สมมติเทพ อ. ดีลักษณ์, (อ. พระองค์) ประทับนั่งแล้ว บนอาสนะอันเสมอ
ของทรงเจียนอา” ดังนี้ ๆ

ອັນດີ ຈະ ຕົກ ກຫຼວາ ຕໍ່ມຸນຕິ ຄເທດວາ “ອຍນີ້ເຕີ ອາຈົດີກາໂຄດີ ສຫລຸ່ນ ອາກສີ ໃຊ້

ครั้งนี้ อ. พระราชา ทรงกระทำแล้ว เหมือนอย่างนั้น ทรงเรียนอาแล้ว ซึ่งมันต์ นั้น (กษมาณพ) นั้น ได้พระราชทานแล้ว ซึ่งพ้นแห่งทรัพย์ (ด้วยพระดำรัส) ว่า “(อ. ส่วน) นี้ เป็นล้วนแห่งอาจารย์ ของເຫຼວ (ຍ່ອມເປັນ)” ดังนี้ ฯ

ຕາຫາ ເສනາປັດ ຮົມໂລ ກປປກ ອາຂ “ກາທາ ຮົມໂລ ມສສຸ ກຣີສຸສັນຍື” ພ

ในกาลนั้น อ. เสนนาบดี กล่าวแล้ว กษณายกูขามาลา ของพระราชา ว่า “(อ. เชือ) จักระทำ ชึงพระมัลสุ ของพระราชา ในกาลโร” ดังนี้ ๆ

“ເສົາ ວ ປຣເສົາ ວາຕີ ໄ

(อ. นายกฤษมาลา กล่าวแล้ว) ว่า “(อ. ข้าพเจ้า จักร Rath ซึ่งพระมัตสุ ของพระราชา) ในวันพรุ่ง หรือ หรือว่า ในวันมะรืน”
ดังนี้ฯ

ໂສ ຕສුස ສහස්‍ර ທඹວາ “ກිຈ්‍ර ໂນ ອັດຖීຕි ວත්වາ, “ກේ ສາම්බි ວූතාເຕ, “ຮඟໂග ມස්සුම් ກ්‍රොන්ට විය ທුත්වາ ຂු່ ອຕිවිය ප්‍රහේිත්වා ດළනප් ຂිනුທිත්වා ເສනප්ති ກවිසුස්සි, ອහ් ຮාජාති ආ

(อ. เสนนาบดี) นั่น ให้แล้ว ซึ่งพันแห่งทรัพย์ (แก่นายกฎหมายลา) นั่น กล่าวแล้ว ว่า “อ. กิจ ของเรา ท. มืออยู่” ดังนี้,
(ครั้นเมื่อค่ำ) ว่า “ข้าแต่นาย (อ. กิจ) อ่ะไร (มืออยู่)” ดังนี้ (อันนายกฎหมายลา) กล่าวแล้ว, (กล่าวแล้ว) ว่า “(อ. เชอ)
เป็นรากะว่าจะทำอยู่ ซึ่งกรรมคือการปลงซึ่งพระมัสสุ ของพระราชา เป็น สะบัดแล้ว ซึ่งมีดโกรน เกินเบรียบ ตัดแล้ว
ซึ่งก้านแห่งพระศอ เป็นเสนนาบดี จักเป็น, อ. เรอา เป็นพระราชา (จักเป็น)” ดังนี้ ๆ

ໂສ “ສາງູຕີ ສົມປະກິຈຸນິຕົວາ ຮັບໂລ ມສຸກຮຣັກທົວເສ ຄົງໂຫຼເກີນ ມສຸ່ລ ເຕເມຕົວາ ທຸ່ຽ່ມ ປໍລືຕົວາ ນລາງູນຸແຕ ດເຫຕົວາ
ໆໆໂໂ ໂກນ ກຸດຈົກໂຮ, ເອກປຸປ້າເຮັນວ ດລນພື້ ອິນທິຕຸ່ມ ວິຊີກີຕີ ປຸ່ນ ເອກມະຕຸ ຈຕົວາ ທຸ່ຽ່ມ ປໍລື ໆ

(อ. นายภูษามาลา) นั่น รับพร้อมเดินทางแล้ว ว่า “อ. ดีล๊ะ” ดังนี้ ยังพระมัสสุ ให้เปรียกแล้ว ด้วยน้ำอันเจือด้วยของหอม ในวันเป็นที่กระทำซึ่งพระมัสสุ ของพระราชา สบัดแล้ว ซึ่งมีดโภก จับแล้ว ณ ที่สุดแห่งพระนลัญช์ (คิดแล้ว) ว่า “อ. มีดโภก เป็นมีดมีคมอันรุ่อย หน่อยหนึ่ง (ย้อมเป็น), อ. อัน (อันเรา) ตัด ซึ่งก้านแห่งพระศรี โดยการประหารครั้งเดียวในที่ยว ย้อมควร” ดังนี้ ยืนอยู่แล้ว ณ ที่สุดส่วนข้างหนึ่ง สบัดแล้ว ซึ่งมีดโภก อีก ๆ

ពន្លឹម ខេន រាជា ឧបតុលៈ មនុចំ សិទ្ធិវា ឥឡូវយ៉ា ក្រុងពី “ខ្សោយ ខ្សោយ កីវារណា ខ្សោយ; ឧបិយ ចំ ចានាមិជិ ឧប ។

ในขณะนั้น อ. พระราชา ทรงระลึกถึงแล้ว ซึ่งมันต์ ของพระองค์ เมื่อทรงกระทำ ซึ่งการสาบส่าย ตรัสแล้ว ว่า “อ. ท่าน ย่อมพ่ายแพ้, (อ. ท่าน) ย่อมพ่ายแพ้, (อ. ท่าน) ย่อมพ่ายแพ้ เพาะเหตุกะไร, เม้ม อ. เร瓦 รู้อยู่, (อ. เร瓦) รู้อยู่ (ซึ่งเหตุ) นั้น” ดังนี้ ๆ

ນຫາປົກສົດ ນລາງໂຕ ເສາ ມຸຈື້ສຸ ۱

ອ. ເໜື່ອ ທ. ໄລວອກແລ້ວ ຈາກໜ້າຝາກ ຂອງນາຍກູ່ມາລາ ۱

ໄສ “ໜານາຕີ ມໍ ຮາຫາຕີ ກົງໂຕ ຂຸ່ມ ກົມີຍໍ ຂົປົຕວາ ປາທມູເລ ອຸເນ ນິປຸຊີ ۱

(ອ. ນາຍກູ່ມາລາ) ນັ້ນ (ດີດແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ພຣະຣາຊ ຍ່ອມທຽບທ່ານ ທີ່ເວັບໄວ” ດັ່ງນີ້ ກລັວແລ້ວ ໂອນໄປແລ້ວ ທີ່ມີດໂກນ ທີ່ການພື້ນ
ທົມອບລົງແລ້ວ ດ້ວຍອກ ດນ ທີ່ໄກລ້ແຕ່ງພຣະບາທ ۱

ຮາຈັນ ນາມ ເຊກ ໂທນຸຕີ, ເຕັນ ນໍ ເຂວມາທ “ອເຣ ຖຸກົງທາປົກ ນ ມໍ ຮາຫາ ຜານາຕີຕີ ສົບັນ ກໂຮສີຕີ ۱

ໜີ້ອ. ພຣະຣາຊ ທ. ເປັນຜູ້ຈຳລາດ ຍ່ອມເປັນ, (ເພຣະເທິງ) ນັ້ນ (ອ. ພຣະຣາຊ ນັ້ນ) ຕວັບແລ້ວ (ກະນາຍກູ່ມາລາ) ນັ້ນ ອຢ່າງນີ້
ວ່າ “ແໜ່ງນາຍກູ່ມາລາຜູ້ອັນໂທບປະຖຸຮ້າຍແລ້ວ ໂຮ້ຍ (ອ. ເຈົ້າ) ຍ່ອມກະທຳ ທີ່ຄວາມລຳຄັ້ນ ວ່າ ‘ອ. ພຣະຣາຊ ຍ່ອມໄມ່ທຽບ
ທ່ານ ທີ່ເວັບໄວ’ ດັ່ງນີ້ (ຫົວໜ້າ) ດັ່ງນີ້ ۱

“ອກຍໍ ເມ ເທິ ເທວາຕີ ۱

(ອ. ນາຍກູ່ມາລາ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ໜ້າແຕ່ພຣະອງຄົ່ງສົມມຕິເທິພ (ອ. ພຣະອງຄົ່ງ) ພອຈພຣະຫານ ທີ່ອກຍໍ ແກ່ໜ້າພຣະອງຄົ່ງ”
ດັ່ງນີ້ ۱

“ໂທຸ, ມາ ກາຍີ, ກເຕີທີຕີ ۱

(ອ. ພຣະຣາຊ ຕວັບແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຫຼຸ້ນ້ຳ) ຈົງຍົກໄວ້, (ອ. ເຈົ້າ) ອຢ່າກລັວແລ້ວ, (ອ. ເຈົ້າ) ຈົງລ່າວ” ດັ່ງນີ້ ۱

“ເສັນາປັດ ເມ ເທົວ ສທສສ ທຸຕວາ ‘ຮູບໂນ ມສສຸ ກໂຮນຸຕີ ວິຍ ຄລານາພື້ ຈິນຸທ; ຕລຸມື່ ມເຕ, ອທໍ ວາຫາ ທຸຕວາ ຕໍ່
ເສັນາປັດ ກຣີສຸສາມືຕີ ອາຫາຕີ ۱

(ອ. ນາຍກູ່ມາລາ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ໜ້າແຕ່ພຣະອງຄົ່ງສົມມຕິເທິພ ອ. ເສັນາປັດ ໃຫ້ແລ້ວ ທີ່ພັນແຕ່ງທຣັພຍ ແກ່ໜ້າພຣະອງຄົ່ງ
ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ ‘(ອ. ເຫຼຸ) ເປັນຮາກກະວ່າກະທຳອູ້ ທີ່ພຣະມັສສຸ ຂອງພຣະຣາຊ (ເປັນ) ຈົງຕັດ ທີ່ກຳນັກແຕ່ງພຣະຄອ, (ຄວັນເມື່ອ
ພຣະຣາຊ) ນັ້ນ ສວຣດຕແລ້ວ, ອ. ເຮົາ ເປັນພຣະຣາຊ ເປັນ ຈັກກະທຳ ທີ່ເຫຼຸ ໃຫ້ເປັນເສັນາປັດ’ ດັ່ງນີ້” ດັ່ງນີ້ ۱

ຮາຊາ ຕໍ່ ສຸດວາ “ອາຈົກຍໍ ເມ ນິສຸສາຍ ຂົວິຕໍ ລທ່ຽນຕີ (P87) ເສນາປັດ ປົກໂກສາເປັດວາ “ອມູໂກ ເສນາປັດ ກີ ນາມ ຕຍາ ມມ ສຸດຕິກາ ນ ລທຸ່, ອີການ ຕໍ ທຸກໍ່ ນ ສກໂກມີ, ມມ ຮຸກຈາ ນິກົມາຕີ ຕໍ ຮຸກຈາ ປົພພາເຊົດວາ ອາຈົກຍໍ ປົກໂກສາເປັດວາ “ອາຈົກຍໍ ຕໍ ນິສຸສາຍ ມຍາ ຂົວິຕໍ ລທ່ຽນຕີ ວຕຸວາ ມທນຸ່ ສກກາຮໍ ກຣືຕຸວາ ຕສຸສ ເສນາປັດໃຈ້ຈຳນຳ ອາກສີ ໆ

ອ. ພຣະຮາຊາ ທຮງສັບແລ້ວ (ື່ງຄຳ) ນັ້ນ (ທຮງດຳລັບແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ຂົວິຕໍ ອັນເຮົາ ໄດ້ແລ້ວ ເພຣະອາຄັຍ ຜຶ່ງອາຈາຍ” ດັ່ງນີ້ (ທຮງຍັງບຸດຄລ) ໄທ້ເຮີຍກາແລ້ວ ຜຶ່ງເສນາບົດ (ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນເສນາບົດ ຜູ້ເຈີຣູນ ຂຶ່ງ (ອ. ວັດຖຸ) ອະໄຣ ອັນເຮົວ ໄນໄດ້ແລ້ວ ຈາກລຳນັກ ຂອງເຮົາ, ໃນກາລີ້ (ອ. ເຮົາ) ຍ່ອມໄມ່ອາຈ ເພື່ອອັນເຫັນ ຜຶ່ງເຫຼວ, (ອ. ເຫຼວ) ຈົກອົກໄປ ຈາກແວ່ນແຄວັນ ຂອງເຮົາ” ດັ່ງນີ້ (ທຮງຍັງບຸດຄລ) ໄທ້ເນຣເທສແລ້ວ (ື່ງເສນາບົດ) ນັ້ນ ຈາກແວ່ນແຄວັນ (ທຮງຍັງບຸດຄລ) ໄທ້ເຮີຍກາແລ້ວ ຜຶ່ງອາຈາຍ ຕຣັສແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ອາຈາຍ” ອ. ຂົວິຕໍ ອັນຂ້າພເຈົ້າ ໄດ້ແລ້ວ ເພຣະອາຄັຍ ຜຶ່ງທ່ານ” ດັ່ງນີ້ ທຮງກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງລັກກະຮະ ອັນໃຫຍ່ ໄດ້ພຣະຮາຊາທານແລ້ວ ຜຶ່ງຕຳແໜ່ງແໜ່ງເສນາບົດ (ແກ່ອາຈາຍ) ນັ້ນ ໆ

ໂສ ຕາຫາ ຈູ່ປັນຈຸກໂກ ອໂທລີ, ສຕຸກາ ທິສາປາໂມກຸຂາຈົບໂຍດີ ໆ

(ອ. ມາດນີ້) ນັ້ນ ໃນກາລີ້ນັ້ນ ເປັນຈູ່ປັນຈຸກ ໄດ້ເປັນແລ້ວ (ໃນກາລີ້), ອ. ອາຈາຍຢູ່ທີ່ຕັປາປ້າໂມກໍ່ (ໃນກາລີ້ນັ້ນ) ເປັນພຣະຄາສດາ (ໄດ້ເປັນແລ້ວ) (ໃນກາລີ້) ດັ່ງນີ້ ໆ